

La fi del 'Robin Hood' tàmil

Dues dècades
d'activitat i vida al límit
van convertir un humil
assaltador de camins
en l'enemic número 1
de les forces
policíiques del sud
de l'Índia
i en el mite
de les poblacions
més desfavorides
de la regió.
A la cruïlla dels estats
de Tamil Nadu, Kerala
i Karnataka, Veerapan
ha caigut, finalment,
sota el foc
de l'autoritat.

Feia anys que tenien el dit al gallet. El miler de membres de les dues Special Task Forces (STF) creades en paral·lel pels governs de Tamil Nadu i Karnataka amb l'encàrrec de caçar viu o mort el bandit més buscat del sud del continent indi rebien periòdicament ordres precises en cas que el generós bigoti de Koose Muniswamy Veerapan se'ls posés en el punt de mira. I la unitat d'aquest comando d'elit que va parar la darrera trampa a l'home més buscat del sud de l'Índia no va errar el tret. Veerapan i tres sequaços seus van morir en una emboscada a la carretera, prop de la localitat de Paparapatti, aprofitant que el bandit havia sortit de l'amagatall per fer-se operar de cataractes.

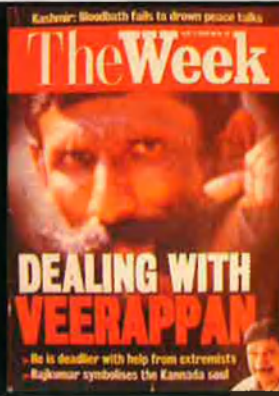
El mite en vida de Veerapan, nascut en una humil família pagesa tàmil i esdevingut l'"home més buscat" del país, es va començar a forjar a la jungla dels Ghats, cruïlla dels tres estats més meridionals de la Unió: el nacionalista Tamil Nadu, el comunista Kerala i el tecnològic Karnataka. Encarnant en la seva persona una mica de cada cosa, ben aviat es va erigir en aquest espècie i aïllat espai de 7.000 quilòmetres quadrats, juntament amb una colla de seguidors incondicionals i la imprescindible i discreta col·laboració de la població rural, en l'amo i senyor dels boscos. I en dues cares d'una mateixa moneda: la del perill públic número 1, segons les autoritats, que van arribar a oferir 1 milió d'euros pel seu cap, i la de "Robin Hood" per a les capes més baixes de la societat tàmil, gràcies a un flirteig ben calculat amb l'independentisme armat i, sobretot, al repartiment d'una part dels botins extrets de tota mena de tràfics il·legals. La llegenda popular li adjudica la mort d'almenys dos milers d'elefants protegits, el primer, a la tendra edat de

catorze anys. A mitjan dècada dels vuitanta, el negoci va saltar del tràfic d'ivori al de sàndal, tan lucratiu com l'anterior. És aleshores quan va començar a forjar una petita fortuna, i també a guanyar-se les creixents suspicàcies de les autoritats estatals i federals. L'assassinat d'un guarda de parcs no va fer sinó precipitar una infructuosa cacera a l'home, que al llarg de dues dècades s'ha saldat, per contra, amb més d'un centenar de policies, responsables forestals i membres d'autodefenses locals morts per les bales del grup de Veerapan. Des que es va escapar d'un arrest el 1986, les autoritats índies havien estat incapaces de seguir-li el rastre.

Amb la destinació de part dels ingressos obtinguts amb el tràfic d'animals i plantes a les poblacions locals, aquest bandoler del tercer mil·lenni es va saber cobrir les espatlles amb ulls, orelles i nassos capaços de detectar i ensumar qualsevol moviment dels membres dels STF, uns cossos policíacs d'elit nascuts l'any 1991 amb l'únic objectiu de fer desaparèixer, no importa com, l'amenaça Veerapan. Tampoc els soldats de reforç enviats fa tres anys pel Govern federal de Nova Delhi ni els cossos paramilitars organitzats *in situ* per enxampar-lo no van tenir èxit davant d'un bandit amb dret a reivindicar-se, ja, al costat de Phoolan Devi. I és que, com la desapareguda reina dels bandits (assassinada ara fa tres anys, després d'abandonar les armes, purgar presó i mirar de fer-se un lloc en el món de la política), a Veerapan també li havia passat pel cap, més d'una vegada, lliurar-se. Però amb condicions. El primer intent va acabar amb la mort d'un mediador a mitjan dècada dels vuitanta. El segon, el 1996, es va avortar davant una reclamació econòmica considerada desorbitada per les autoritats. I el tercer, amb una de-

Koose Muniswamy Veerappan passa a la història, i ell ho hauria desitjat així, com una icona per a tots aquells que viuen al marge de la llei. Al costat, algunes de les moltes portades en què ha estat protagonista.

manda que únicament es pot entendre en un país fascinat pel cinema: el “rei dels bandits” va exigir el trasllat de les seves peripècies vitals a les pantalles de Bollywood. Malgrat que finalment va aconseguir inspirar en vida fins a tres cintes (dues més que Phoolan Devi), Veerappan no va allargar mai els braços perquè l'emmanillessin. Va preferir engrossir el mite amb cops mediàtics espectaculars, capaços d'atraure l'atenció dels mitjans.

L'estiu del 2000, per exemple, va protagonitzar el segrest de l'estrella més fulgurant de la indústria cinematogràfica de l'estat veí de Karnataka, Rajkumar. Sorrosament per l'actor, en va sortir sa i estalvi, de l'“estada” a la selva. No com el següent de la llista, un antic ministre regional, Hannur Nagappa, a qui trobaren mort el 2002. Va ser la darrera acció signada pel “Robin Hood” dels Ghats. No se'n va saber més fins que un grapat de

soldats, disfressats de pagesos, conductors d'ambulància i captaires, el van abatre a trets en una carretera de muntanya.

El cap de Govern de Tamil Nadu, Selvi J. Jayalithaa, anunciava “orgullós i satisfet”, el mateix 18 d'octubre, la fi d'un home a punt d'arribar a la seixantena en el marc d'una “intrèpida operació”, batejada Cocoon, “digna d'un film d'acció”.

Martí Crespo

FUNDACIÓ
Caixa Sabadell
Pel compromís social

PREMIS GENT GRAN CAIXA SABADELL

Projectes de futur

Per a més informació: Fundació Caixa Sabadell • Carrer d'en Font, 25, 08201 Sabadell
Telèfon 93 725 95 22 • A/e: fundacio@caixasabadell.es • www.fcaixasabadell.org
També a qualsevol oficina de Caixa Sabadell

CONVOCATÒRIA 2004